

4. At alle Afbetalingskontrakter, Forpligtelser vedrørende Møbler, Klæder o. s. v. for alle arbejdsløse sættes ud af Kraft, saa længe Arbejdsløsheden varer og en Maaned efter dens Ophør.
5. At Staten for at sikre Befolkningen det nødvendige Behov af Fødemidler standser al Eksport af disse i alle de Tilfælde, hvor de Raamaterialier fra Udlandet, der tilbyttes gennem Eksporten, igen borteksporteres som færdige Varer, og
6. At Staten gaar bort fra det nuværende Princip for Prisregulering og fastsætter Varernes Priser, beregnede efter deres virkelige Værdi (Produktionsomkostningerne), tillagt en Fabrikations- og Omsætningsprovision, der tilsvare almindelig Bankrente af den i Varen og dens Omsætning indskudte Kapital. Altsaa en Prisregulering paa Grundlag af en Profitregulering.

Opfyldelsen af disse vore Krav udtrykker kun, hvad der er strengt nødvendige Forholdsregler, om vi og vore ikke skal lide Sult og Kulde i de kommende Maaneder. Derfor maa vi kræve, at Regeringen snarest tager den op til Overvejelse og om fornødent ved Lovgivningsmagts Hjælp fører den ud i Livet. Vi pointerer, at hurtig Handling fra Regeringens Side her er nødvendig, om ikke den stigende Nødstilstand skal tvinge os til at gaa andre Veje i Kampen for vore Hjems Opretholdelse.

Resolution vedtagen af arbejdsløse paa Møderne den 9. Januar.

Arbejdsløse, samlede til Møde i København Onsdag den 9. Januar 1918, henvender sig til Rigsdagen med Krav om øjeblikkelig Behandling af den Henvendelse, som er forelagt Regeringen ved et Møde den 8. Januar 1918.

Vi undlader ikke at gøre Rigsdagens Medlemmer opmærksom paa, af Nøden nu er saa stor blandt de arbejdsløse, at det er nødvendigt, at Spørgsmaalene løses straks. Hvis ikke tvinges Arbejderne til at gaa andre Veje.

Vi kræver samtidig, at vi ved en eventuel Revision af Arbejdsløshedskasse-loven af 27. Oktober 1917 bliver repræsenteret som direkte Part ved de forberedende Forhandlinger.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

31. Fra Enke efter Arbejdsmand ved de danske Statsbaners Centralværksted i Aarhus R. Sørensen, Fru *Kathinka Sørensen* af Aarhus, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 14. Januar 1918 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, *Stilling*).

Andragerinden, der er 63 Aar gammel, blev Enke i 1891, efter at hendes Mand havde været i Statsbanernes Tjeneste som Arbejdsmand fra 1871, altsaa i 20 Aar. I 26 Aar har hun derefter ernæret sig ved en Viktualiehandel, men har nu paa Grund af Sygdom og svigtende Kræfter maattet opgive dette Erhverv, og da hun ikke er i Besiddelse af Formue, og hendes eneste Indtægt er 300 Kroner aarlig af 2 Legater, som hun modtager af Aarhus Byraad, har hun først til Generaldirektoratet for Statsbanerne, derefter til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivet Andragende om at faa en Understøttelse fra Statsbanerne i Lighed med den, der nu gives til Enker efter de ved Statsbanerne ansatte velanbefalede Arbejdsmand. Begge Steder har hun modtaget Afslag, og hun henvender sig derfor nu til Folketinget med Anmodning om en imødekommende Afgørelse af hendes Andragende.

5 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Ministereren for offentlige Arbejder*.

32. Fra Grosserer *J. Stilling-Andersen* af København om Godtgørelse for et Tab ved Salg af 72 Dritler Smør. (Indbragt den 18. Januar 1918 af Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds, *Jensen-Sønderup*).

Andrageren anfører, at i Ugen mellem 13. og 20. Oktober 1917 modtog alle autoriserede Eksportører af Smør fra Smørekspertudvalget Underretning om, at alt